

De Drietand

Hallo beste feestvierende Neptuners!!
Vooreerst wensen wij, de redactie van dit clubblad en uiteraard ook het voltallig bestuur, U een gezond en voorspoedig 2008!! Met heel veel duikplezier, duikreizen en al wat U zich maar wensen kan! Ik hoop dat de feestelijkheden die het eindejaar traditioneel meebrengt niet te veel sporen hebben nagelaten...

Zoals steeds, kan je in dit clubblad een relaas vinden van de voorbije evenementen die de club organiseerde, met ondermeer een verslag van de clubreis naar Egypte. Vanzelfsprekend mag een verslag van het voorbije clubfeest evenmin ontbreken. En dat het een clubfeest is geworden om "U" tegen te zeggen zal niemand kunnen ontkennen! Het zal erg moeilijk worden om volgende keer nog beter te doen (maar dat dachten we vorige keer ook, en toch...), maar we zullen er zeer zeker hard aan werken, en met "Neptune" weet je maar nooit...

Waar je voorlopig nog niets zal over lezen is de prijs van het lidgeld voor 2008. Dit zal worden beslist op de komende bestuursvergadering en uiteraard worden meegedeeld op de statutaire vergadering. Ook over het volgende Ardennenweekend is nog niets beslist, maar we brengen jullie zeker tijdig op de hoogte van zodra we hierover meer nieuws hebben.

Ons clubblad zou uiteraard niet volledig zijn zonder het vertrouwde stukje "mariene biologie" en hierin zal je enige verandering merken vanaf heden. We hebben in het verleden al een flink deel van het leven in de Oosterschelde behandeld (dit is immers reeds de 35^e uitgave van "De Drietand", en er zijn dus evenveel zaken de revue gepasseerd...), vandaar dat we het in de toekomst ook eens willen hebben over het leven in de warmere streken. In deze eerste "aangepaste" versie hebben we het over de koraalduivel.

Verder vind je natuurlijk ook de vertrouwde aankondigingen en mededelingen, met o.a. nieuws van het "medisch front" (naam, adres en telefoonnummer) om je de mogelijkheid te bieden tijdig in orde te zijn met het verplichte duikonderzoek.

Zo beste Neptuners, ik heb hiermee mijn geschreven bijdrage alweer geleverd. Er rest mij nog enkel U veel leesplezier toe te wensen.

Voor de "echten" onder ons die tijdens deze barre en koude periode toch blijven verder duiken in onze frisse wateren :
Als je het doet, doe het veilig!!

De vlucht naar Egypte ...

“Het zit me tot hier !” zuchtte Neptune en hij hield zijn hand ergens torenhoog boven zijn kroon. “Al het hele seizoen valt er in die Oosterschelde nauwelijks nog met plezier te duiken, het blijft maar een troebele poel. En dan heb je nog dat ellendige rotweer ! Op ZONDag, dé dag om te barbecuen, is er steevast geen zon te zien. Regenen, ja! Ik trek hier weg voor een tijdje! Naar het warme zuiden ! En wie mij volgen wil is welkom ! Salut België ! Egypt, here I come !” (Neptune heeft ondertussen van op de aan zijn sokkel op de Veemarkt passerende toeristen al een aardig woordje Engels opgestoken – spreekt zijn naam tegenwoordig zelfs uit als “Neptjoen” en wil van de taal van Molière niets meer weten sinds de kwestie Brussel-Halle-Vilvoorde)

Eigenlijk was Jacques Goris onbewust de aanstoker geweest voor Neptune’s keuze. Hij had namelijk zó enthousiast verteld over zijn cruise, gevolgd door een weekje duiken te El Gouna, dat Neptune bijna te kwijlen zat van goesting, zeker als hij aan het vooral tijdens de weekends verregende duikseizoen dacht. Dat Jacques zei dat hij er terug naartoe ging, was de druppel geweest die ... enfin U kent dat !

Zo landde Neptune dus, na een voorspoedige vlucht (zij het toch met 2 uren vertraging wegens een defect aan het vliegtuig), op 1 november te Luxor, gevolgd door een schare Neptuners : Jacques en Greet (uiteraard), Etienne en Denise, Harry en Maria (+ (schoon-)zus Christiane + vrienden Annie, Leo en Nelly). Enkele Neptuners hadden verkozen enkel de week te El Gouna mee te pikken : Jef en Liliane, Dirk en Gerda. Verder waren er twee vrienden (Neptunus-leden) van Jef Van Vaerenberg, nl. Ludo en Pierre (+Annie) welke er ook in Turkije al bij waren.

Onmiddellijk werd het gezelschap naar hun verblijf voor de komende week gereden, de Seramis II. Ergens op de Nijl varen er vast nog wel luxueuzere boten rond, maar

Neptune had het op ‘zijn boot’ uitermate naar zijn zin. Er was een zonne-/schaduwdek met zwembad(je), maar vooral een bar met vlotte bediening, all-in! Zoiets weet Neptune altijd te appreciëren! Verder mooie kamers, met een quasi onhoorbare airco en een TV (Neptune keek er nauwelijks één keertje naar, want hij zat veel liever op het bovendeck naast een pintje of cocktail), een biljartaaltje, een feestzaal, souvenirwinkeltjes, een mooie hal – voorzien van een lift, om zonder inspanning naar je kamer te gaan en een gezellige eetzaal, dat alles in een retro-stijl anno de jaren 1800. Het eten was super lekker, vond Neptune, want hij liet het zich steeds overvloedig smaken, het geheel overgoten met een wijntje of een Luxor-biertje, of zeg maar ‘bier’, want het werd in halve-liter-flessen geleverd door stipte en vriendelijke obers.

De dag na aankomst werd er nog niet gevaren, daarvoor is er in Luxor zelf te veel te zien. Neptune en zijn gevolg bezochten dus eerst in de ‘Vallei der Koningen’ drie koningsgraven (geheimzinnig en interessant, maar ... erg druk en bedompt door de adem van die mensenmassa), verder de tempel van Hatshepsut (erg mooi en in een overweldigend kader gebouwd) en de oeroude verweerde ‘Memnonkolossen’ (die eigenlijk farao Amenhotep III voorstellen). Neptune kon het niet laten van zich in een soort supermarkt, vol stenen beeldjes, enkele collega-goden (Anubis en Bastet) aan te schaffen als souvenir.

’s Namiddags deed hij op het zonnedeck van de boot een deugddoende siësta en zodoende was hij ’s avonds fit om het klank- en lichtspel bij te wonen dat gegeven werd ten huize van collega Amun-Re te Karnak. Prachtig ! Hij bespeurde bij zichzelf zelfs een lichte zweem van jaloezie. Waarom viel hem nu nooit eens iets dergelijks te beurt! Behoorde hij dan soms tot de mindere goden ???

De volgende dag moest hij al vroeg uit de veren om met zijn hele gezelschap in een feloek de Nijl over te varen, onderwijl van een ontbijt met warme thee genietend. Neptune was onderweg naar zijn eerste heuse ballonvaart en terwijl er gegeten werd hield de ballonpiloot een uiteenzetting over hoe men zich moest gedragen tijdens de vlucht, maar vooral tijdens het opstijgen en de landing, dit voor elke windsnelheid. Neptune werd er zowaar wat witjes rond de neus van en dat verbeterde er niet op toen brullende branders een stroom hete stijglucht in de ballon bliezen, waardoor de mand (met zo'n 16 mensen aan boord) wat scheef werd getrokken in de luchtstroom. Ondanks een afschermend zeil boven zijn hoofd, voelde Neptune een net nog niet schroeiende hitte langs zijn baard strijken, terwijl er ook een portie roetpartikeltjes in belandde. Eens in de lucht was het echter genieten ! Het in de onderste regionen wat nevelige luchtruim leek rondom de ballon vol te hangen met andere, verschillend grote kerstballen, die hier en daar plots konden oplichten als kleurige gloeilampen. Afgetekend tegen het nog maar flauw verlichte okerkleurige woestijngebergte rond de Vallei der Koningen in de verte, de nog donkerblauwe hemel of tegen de nog in een ochtendnevel gesluisde vruchtbare groene Nijlvallei onder ons, waarboven hier en daar waaiers van palmboombladeren naar de hemel reikten, zagen die kleurige bellen er feeëriek en onaards uit. Onder de oplichtende oostelijke horizon was de Nijl eerst nog maar een vage glimmende streep, totdat in luttele minuten de zon boven de kim steeg en alles ophelderde. Nu eens dreef de ballon laag over weelderige velden en armoedige huisjes, zodat je de man op een ezeltje, beneden je, bijna kon toespreken zonder te hoeven roepen, om dan weer rakelings over de kruinen van een bosje palmen op te trekken en hoog te stijgen. In de verte kreeg je dan een prachtig zicht op de tempel van Hatshepsut of dichterbij op de dodentempel van Ramses de Grote

(‘Ramesseum’ genoemd) naast nog een rist andere tempels. Recht onder zich zag Neptune de nu heel wat kleiner lijkende Memnonkolossen voorbij schuiven. De landing kwam er eigenlijk veel te snel, vond Neptune, want hij had nog uren kunnen verder genieten, maar ze was zacht als die van een neerstrijkend veertje en zeer mooi uitgemeten : op een pas geploegd veldje, naast een asfaltweg, waar de bus al stond te wachten. Echt, Neptune was zó in de wolken over de vlucht, dat hij – het uitgereikte ‘diploma’ in de hand - samen met de piloot en met zijn volgelingen ter plaatse op de weg een dansje uitvoerde, tot grote verbazing van een groepje schoolgaande jeugd. Diezelfde voormiddag bracht Neptune nog een bezoek aan de tempels te Luxor en Karnak, beide ter ere van dezelfde god, Amun-Re, met dit verschil, dat hij te Luxor vereerd wordt als de vruchtbaarheidsgod Amenope, of Amon van de Opet (Opet = harem). “Toe maar al!” gromde Neptune in zijn baard,”Meneer heeft aan één tempel niet genoeg! En nog een harem er bovenop!” Onze gids, (“Super-“)Latif, legde uit dat in de periode van de vruchtbaarheid brengende Nijloverstroming Amon-Re bij zijn alter-ego op bezoek ging via een meer dan twee kilometer lange processieweg, die aan weerszijden volledig bewaakt werd door een rij sfinksen. Te Luxor is van die weg al een aanzienlijk stuk opgegraven, maar het grootste deel zit nog onder de gebouwen van de stad verborgen. Neptune was er zeer van onder de indruk, maar het waren vooral de enorme kolommen (tot 25 m hoog!) en obeliskken in beide tempels die hem de das omdeden – en dan bedoel ik niet alleen de nekpijn die hij aan het voortdurend omhoog kijken overhield, maar vooral de schade aan zijn ego. “Ik moest het in mijn Romeinse tijd slechts stellen met een schamel plaatsje, temidden van velen, in het pantheon te Rome. Wat was dat een armzalig hutje in vergelijking met dit hier!” zei hij op de toon van een

zwaar verongelijkt iemand. Maar hij was nog niet aan het eind van zijn verbazing! In de 'slaapkamer' van collega Amun van de Opet te Luxor, gelegen achter de 'garage' voor zijn luxueuze processiebark, wist onze gids hem nog te wijzen op een afbeelding van de bevoorrechte god welke voorzien was van wat Superlatif kuis 'een obeliskje' noemde, een buitenmatige erectie! "De gigolo!" mompelde Neptune jaloers, "Sommigen hebben nu eens echt alle geluk van de wereld!"

's Namiddags voer de Seramis II, met de club genietend op het bovendek, stroomopwaarts. Het zicht op de gestaag langs glijdende oevers verveelde nooit, want steeds was er wat anders te zien: tijdloze tafereeltjes uit het dagelijkse leven langs de rivier, vermoedelijk nog in niets veranderd sinds de tijd van vader Abraham of dorpjes weggeplukt uit de tijd van 'Duizend en één nacht', telkens met in het midden een hoog priemende minaret. "Zo moeten ook de farao's dit beleefd hebben, als ze met hun luxueuze bark langs zeilden!" dacht Neptune, "En bier hadden ze in die tijd óók al!" en hij nam een zaligmakende teug van zijn fris Luxor-biertje. De nacht werd aangemeerd te Edfu doorgebracht.

Vroeg in de morgen werd Neptune met een koetsje vervoerd naar de tempel aldaar en na weer een namiddag gelukzalig varen, werd 's avonds nog de mooi verlichtte tempel van Kom Ombo aangedaan. "Om ter mooist!" was het oordeel van Neptune. Een god in Egypte moest duidelijk niet onderdoen voor de spreekwoordelijke 'God in Frankrijk'. In het duister werd daarna verder gevaren tot Aswan, maar Neptune en zijn kliek waren tot dan met geen stokken van dat bovendek weg te krijgen, genietend van het heerlijke weer, de getapte moppen en een lekkere cocktail. Verstandig was dit niet, want om kwart voor drie, 's nachts (!), moest het gezelschap de bus op om in een konvooi van andere bussen naar Aboe Simbel te rijden. "Groots! Monumentaal! Ongelofelijk!" dat waren de superlatieven

die Neptune over de lippen kwamen, "Maar toch spijtig dat ze deze tempel verplaatst hebben, anders lag hij in mijn wereldwijde onderwaterrijk. Zo'n winterverblijf, niet te ver van mijn geliefde Middellandse Zee, zou mij niet ongelegen gekomen hebben en ook de duikers zouden er vast hun plezier aan gehad hebben. Dju toch!!!"

Op de terugweg werd nog een bezoek gebracht aan de Nasserstuwdam, die voor de uitbreiding van Neptune's rijk had gezorgd en 's namiddags voer Neptune nog met een feloeke naar de botanische tuin op het Kitchener-eiland, midden in de Nijl.

Neptune, verzadigd en wat moe van al de evenementen die dag, wou na het eten nog een rustig avondje doorbrengen op het bovendek. Maar pas lag hij uit te blazen of een geagiteerd lijkende reishostess kwam hem zoeken : Het klank- en lichtspel in de tempel van Philae ging een avond eerder door. Of hij dat niet gelezen had in de hal ??? Ook deze tempel, door verplaatsing gered van verdwijning onder water, vond Neptune zeer de moeite waard.

's Anderendaags bezocht hij bij daglicht nogmaals deze mooie tempel, die dus ook aan zijn neus was voorbij gegaan, alvorens de Seramis II afvoer uit Aswan. Na anderhalve dag werd te Luxor aangemeerd, waarna het per bus – weer in een beveiligd konvooi – naar El Gouna werd gereden. Het hotel, Ocean View, had alles om de vergezellende dames te behagen : mooi zwembad, een van parasols en ligbedjes voorzien strand, animatie (waaronder lessen buikdansen), verschillende bars, winkeltjes en terrasjes rond de jachthaven (kanjers van jachten!) en 's avonds een show of het bezoek aan één van de twee tot het hotel behorende restaurants.

Ondertussen waren ook de Jef en Liliane, Dirk en Gerda, Pierre en Annie toegekomen, zodat er met 6 duikers uitgevaren werd. De boot was echt superde-luxe : behalve het duikdek, met de flessen, droogrekken, zitbanken en de bakken voor de duikspullen, was er binnen

nog een eetzaaltje plus bar (mogelijkheid om warm te eten!), 2 WC 's (waarvan één voorzien van een douche) en een ruim bovendeck om te zonnen of uit de zon te zitten.

Door wat te marchanderen wisten Ludo en Jacques weliswaar geen vermindering van de prijs voor onze geplande 4 duikdagen te bekomen, maar we kregen er gratis een vijfde duikdag bij, zodat we in totaal 10 prachtige duiken deden.

Hierdoor bleef er voor de duikers, die van 's morgens 8 uur tot 4 à 5 uur in de namiddag met de boot onderweg waren, slechts de laatste dag over om even deel te nemen aan het strandleven en een wandeling te maken in El Gouna en omgeving. Daarna reden diegenen die de Nijlcruise hadden gedaan per bus terug naar Luxor voor de vlucht naar huis. De anderen, die in Hurgada geland waren, vertrokken ook daar, zij het sommigen enkele dagen later.

Neptune was in elk geval zeer te spreken over zijn reis en wil vast nog eens terug!

!!VERPLICHT MEDISCH DUIKONDERZOEK!!

Zoals vroeger reeds meegedeeld kan je voor het medisch duikonderzoek niet langer terecht bij Walter Lauwers...

Walter was echter zo vriendelijk om ons te helpen een alternatief te vinden...en dat is ook gelukt.

**Ja kan voor het onderzoek een afspraak maken met een collega van Walter, Dr. Vervoort op GSM nummer : 0477/518595
Zijn praktijk is gelegen recht tegenover het St Maartenziekenhuis, in de Leopoldstraat te Mechelen.**

Vergeet vooral niet je “medische kaart” mee te nemen zodat de dokter het strookje kan invullen, waarna je dit zo snel mogelijk aan onze secretaris dient te bezorgen

De vroegere alternatieven blijven uiteraard ook geldig :

**Dr Roland Van Den Eede – Heidestraat 8 – 2660 Hoboken – tel : 03 827 57 31
Dr André Waerebeeck – Lindelei 10 – 2640 Mortsel – tel : 03 448 09 67
Dr René De Laet – Pastoor Van Tendelostraat 9 – 2260 Nijlen – tel : 03 481 71 01**

Koraalduivel - *Pterois volitans*

Als je als duiker voor het eerst een duikvakantie maakt naar tropisch water zoals bijvoorbeeld naar de Rode Zee, dan zijn koraalduivels ongetwijfeld één van de meest spectaculaire vissen die je ontmoet. Niet alleen door hun prachtige rode kleur, speciale vorm en statige bewegingen, maar zeker ook door de wilde verhalen die over deze dieren de ronde doen.

De gewone koraalduivel, *Pterois volitans* behoort tot de familie van de scorpioenvissen. Het is een rifbewoner met een lengte van ongeveer 40 centimeter. Zijn natuurlijke leefgebied loopt van Oost Afrika via Indonesië en Japan tot Australië. De vis kan met zijn giftige stekels zeer pijnlijke steken uitdelen, en hierover worden door duikers vaak sterke verhalen verteld.... het gif is echter voor een gezonde volwassen persoon helemaal niet dodelijk zoals wel eens wordt beweerd. Het klopt dat koraalduivels bij provocatie agressief reageren en dan ook best voorzichtig worden benaderd, maar dit agressief gedrag is eerder zelden en doet zich enkel voor als ze zich bedreigd voelen.

Wie toch gestoken wordt kan best zo snel mogelijk het getroffen lichaamsdeel in zo warm mogelijk water onderdompelen, waardoor het gif wordt geneutraliseerd.

We hebben hier duidelijk te maken met een “nachtactieve” vis, wat onder andere op te maken is uit de rode lichaamskleur. Dit is immers een typisch kenmerk voor nachtelijke jagers... De vis jaagt 's avonds op kleine vissen, garnalen en krabben. Hij probeert deze dan in een hoek te drijven door zijn vinnen uit te spreiden. Hij benadert daarbij zijn prooi uiterst langzaam en voorzichtig. Als deze zeer dichtbij is gekomen, klapt hij de vinnen terug en schiet razendsnel naar voren, om met vooruitgestoken bek de prooi op te happen. Overdag verschuilt de koraalduivel zich in spleten, onder rotsen of bij koraalformaties. De koraalduivel heeft geen vaste paartijd. Bij de paring komen het vrouwtje en het mannetje aan het wateroppervlak samen en voeren een korte balts uit. Zij geeft haar eitjes af, die als één grote geleimassa aan elkaar plakken en hij geeft zijn sperma af om die in open water te bevruchten. De gelei lost op en de jonge vissen komen na een paar dagen uit. Eerst zijn ze bijna doorzichtig, met een doorsnede van een paar millimeter en ze brengen de eerste maanden door in het kalme water dicht bij de kust (soms in riviermondingen) Ze voeden zich met plankton.

Clubfeest 2007 M.D.C Neptune, we zagen dat het goed was...

De datum waarop het afgelopen clubfeest zou doorgaan, namelijk 1 december 2007, was reeds meer dan een jaar voordien vastgelegd en dat was te zien aan de inschrijvingen! Niemand kon nog met het excuus komen aandraven dat “ze het niet tijdig wisten”. Er waren dan ook meer dan 120 deelnemers!

Het feestbestuur dacht vorig jaar (toen het clubfeest in Nemo 33 doorging...) dat het erg moeilijk zou worden om het nog beter te doen. Maar Neptune zou Neptune niet zijn, als hier niet echt werk werd van gemaakt! De locatie was alvast niet mis, het geheel speelde zich af in het clublokaal van de Royal Yacht Club op de Antwerpse linkeroever, waar de wagen parkeren helemaal geen probleem was. De deelnemers, aangenaam verrast door de statige locatie, stroomden reeds rond 17 uur toe. Het vroege aanvangsuur had immers een goeie reden, om 18 uur namelijk werd iedereen met bussen naar de Antwerpse rechteroever gebracht om een bezoek te brengen aan een vernissage bij ons clublid Alberick. Wat we daar te zien kregen was op zijn minst uniek te noemen!!

Patrick had op een voorbije vakantie een onderwaterfotografe, Helene Ash, leren kennen die echt wel uitzonderlijk beeldmateriaal, zeg maar “macro-macro-macro opnamen”, bij elkaar had gefotografeerd, onvoorstelbaar mooi! Behalve de foto's was er uiteraard ook een natje en een droogje voorzien, heel voortreffelijk allemaal. De tijd ging snel, en omstreeks 19 uur stonden de bussen alweer klaar om terug richting linkeroever te rijden.

We zaten perfect op schema en omstreeks 19.30h had iedereen plaatsgenomen in een aangrenzende feesttent waar in circa tien minuten de geschiedenis van de club, aan de hand van “gepast” beeldmateriaal werd toegelicht. Voor sommigen heel confronterend, maar bovenal heel grappig en dat was uiteindelijk de bedoeling.

Wie dacht dat ze alles nu wel hadden gezien, zat er glad naast! Niemand minder dan Luc Caals maakte zijn opwachting en zorgde gedurende een klein uur voor hilarische momenten. Hij bracht de sfeer er goed in met meezingers als Que Sera, De lichtjes van de Schelde en meer moois uit de “oude doos”.

Ondertussen was de avond al een flink stuk gevorderd en her en der hoorden we hongerige magen knorren. Uiteraard was ook aan de “inwendige mens” gedacht. Het uitgebreide buffet met zowel koude als warme gerechten was van uitzonderlijke kwaliteit, en uiteraard mochten ook de bijhorende wijnen niet ontbreken!

Dat Neptune niet alleen een duikclub, maar ook een “feestclub” is, is al langer bekend. En dus was het ondertussen hoog tijd om de benen te strekken. Vanaf de eerste noten stroomde de dansvloer vol, en dat bleef zo tot in de late uren!

We zijn het er nu al over eens: Het volgend jaar nog beter doen zal zeker niet gemakkelijk zijn, maar hebben we dat voorgaande jaren ook niet gedacht...? We zullen in elk geval ook de volgende keer ons beste beentje voorzetten...en wie weet...